

Wat is de gemeente?

De gemeente is een gebouw

Vanaf de eerste bladzijden in de Bijbel leren we dat de Here God graag bij mensen wil zijn. Hij had hen een schitterende plek gegeven waar ze konden leven en de Here God zelf kwam daar steeds bij hen om met de mens samen te zijn.

De gevolgen van de zonde waren zo vreselijk, dat aan die heerlijke omgang een einde kwam en alles onder de vloek van de dood kwam, gescheiden van God. Desondanks bleef God naar die omgang met mensen verlangen, terwijl we ook als mens die heimwee naar dat goede in ons hart dragen.

Op welke manier werd geprobeerd de gemeenschap met God te herstellen?

Door de mens met behulp van vijgenbladeren, daarmee poogde hij zijn naaktheid te verbergen om toch maar in de gemeenschap met God te blijven. Dit is de eerste vorm van religie, een eigenmachtig zoeken van de mens naar de verloren relatie met God, dat werkt niet, nooit zal zo iets werken.

De Here God van Zijn kant wilde ook graag in de relatie tot de mens blijven en ontwierp een ware weg tot herstel van deze gemeenschap. Hij bekleedde de mens met de huid van dieren. Daarmee werd het eerste onderwijs aan mensen gegeven aangaande de weg die tot volkomen herstel van de relatie met God zou voeren. Zonder bloedstorting is er geen vergeving. Deze eerste dieren die geofferd werden om met God weer verenigd te zijn werden door duizenden, zeker wel door miljoenen gevolgd. Ieder dier werd geofferd om de zonde van de mens te bedekken. Er kwam door het bloed een bedekking, maar nooit een verzoening. Door het bloed van de offerdieren zag God de zonde als het ware niet meer, maar ze was er nog wel, ze werd slechts bedekt.

Maar al deze offerdieren wezen ook vooruit naar het Lam van God. Toen dit Lam kwam en geofferd werd waste Zijn bloed de zonde weg. God ziet ons in Christus aan, schoon, heilig, gereinigd en nu kunnen de Here God en de mens weer in gemeenschap samen zijn en zelf op een nog meer intense wijze dan destijds in de hof van Eden.

De beste plek om samen te zijn is een veilige plek, een woning, een thuis. Dat thuis was de Hof van Eden, maar zoals we weten werd aan de mens de toegang tot die hof ontzegd en sindsdien zwerft de mens op aarde rond.

Desondanks hadden God en mens nog contact met elkaar, dat zien we b.v. in het gesprek dat de Here God voert n.b. met Kaïn,(Genesis 4) en Zijn omgang met Henoch (Genesis 5:22). Maar de zonde greep steeds meer in het denken en leven van de mens in, zodat God zich verder terug moest trekken, helemaal nadat de mens zich in gemeenschap met de zonen Gods trad. In Genesis 6:3 lezen we:

“ Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn”.

Leefde de mens tot dan toe tot bijna 1000 jaar, die leeftijd gaat enorm ingeperkt worden en dat gebeurt mede door de zondvloed.

Door de vloed leek het contact voorbij, maar God gaf hoop, de regenboog is daarvan het wereldomvattend bewijs. En al spoedig zoekt de Here God een weg om met mensen samen te zijn, daartoe kiest Hij één persoon, Abraham.

Door dit nageslacht wil God Zijn verlangen naar de mens weer vorm geven. Uit Abraham wordt een volk geboren en aan dit volk wordt weer een huis gegeven waardoor God te midden van mensen kan wonen.

We zien de tabernakel, waarover Stefanus zegt in Handelingen 7:44:

“Bij onze vaders in de woestijn was de tent van de getuigenis, zoals Hij Die tot Mozes sprak, hem had opgedragen deze te maken overeenkomstig de afbeelding die hij gezien had”

Dit gebouw was gemaakt naar het voorbeeld dat God aan Mozes had getoond.

Later bouwde Salomo een ander huis, de tempel, de wolk der heerlijkheid verbleef daar, dat was een aanduiding van Gods tegenwoordigheid.

Ongeveer 400 jaar na Salomo kreeg Ezechiël een dramatisch visioen (Ez. 11:22,23). De wolkkolom werd verplaatst, God trok Zich terug vanwege de verontreiniging die had

plaatsgevonden in en bij de tempel. Over de tempel van Ezra en Nehemia die door Herodus nog weer enorm verfraaid was, zegt de Here Jezus in Mattheüs 23:38

“Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten”

En 40 jaar later wordt deze tempel volledig verwoest.

Waar woont God nu?

We zouden de vraag kunnen stellen waar woont God nu, in een kerkgebouw? Er zijn hele fraaie kerkgebouwen, we spreken over Godshuizen, toch zijn dat niet de plaatsen waar God woont. In Handelingen 17:24,25 horen we van Paulus:

“De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn. Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft, omdat Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft”.

We bladeren naar Efeze 2:19-22 waar we lezen:

“Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest”.

De gemeente van Jezus Christus wordt hier vergeleken met een gebouw, daarvan wordt bovendien gezegd dat het een woning van God is, in de Geest.

We hebben dus niet te maken met een tent of tempel in de klassieke zin van het woord, maar met een geestelijk bouwwerk. Niet uit materiaal van hout, steen of leem opgetrokken, maar er is heel andere materiaal gebruikt voor dit geestelijke gebouw.

We lezen in 1 Timotheüs 3:15 nog weer meer, een tekst die we moeten onthouden!:

“Maar voor het geval dat ik langer wegblijf, weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid”.

In 1 Corinthe 3:9 spreekt de apostel van:

“Want Gods medearbeiders zijn wij. Gods akker en Gods bouwwerk bent ú”.

En dan lezen we ook 2 Corinthe 6:16

“Gij toch zijt de tempel van de levende God”

Dit zijn woorden die we goed op ons moeten laten inwerken, wat een nauwe relatie en innige gemeenschap zien we hier.

Er is een parallel met dat beeld van lichaam en hoofd. Alle leden van dit ene lichaam, waarvan Christus zelf het hoofd is. Zo is er in dit geestelijke bouwwerk een belangrijke steen. Petrus schrijft het ons (1 Petrus 2:6):

“Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren en kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden”.

Christus is de hoeksteen, de eerste steen van dit gebouw. Zonder Christus als dit fundament zou het gebouw nooit kunnen verrijzen. Het verzet tegen Jezus was er wel, in 1 Petrus 2:4 had de apostel geschreven:

“en kom naar Hem toe als naar een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en kostbaar,

Paulus leert ons in 1 Corinthe 3:11:

“Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus”.

En Petrus heeft het over ‘de levende Steen’. Zonder Jezus kan de gemeente niet bestaan. Zonder Jezus kun je veel religie hebben, heel veel vijgenbladeren, maar zo kun je geen relatie met God hebben.

Het fundament

De stenen waarmee de gemeente wordt gebouwd worden gebracht op het fundament van de apostelen en de profeten, Efeze 2:20

“gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is”,

Wat betekent het dat de apostelen en profeten het fundament zijn? Ze vormen de grondlaag. De hoeksteen, de basis is Christus, op Hem hebben zij de eerste laag gelegd. De Here Jezus had al als reactie op het belijden van Petrus gezegd: Op deze Petra, zal Ik Mijn gemeente bouwen. Die Petra was datgene wat Petrus beleed: *“Gij zijt de Zoon van de levende God”*. Op dat belijden op deze Zoon van de levende God wordt de gemeente gebouwd en de apostelen en profeten hebben zagezegd de eerste laag gelegd. 2 Timotheüs 2:19 zegt het met andere woorden:

“Toch blijft het vaste fundament van God staan, met dit zegel: De Heere kent wie van Hem zijn, en: Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich verhouden van de ongerechtigheid”.

Levende stenen

We beseffen inmiddels natuurlijk goed dat dit geen gewoon gebouw is opgetrokken uit hout, klei of steen, maar het materiaal is van heel andere kwaliteit, het gaat om levende stenen.

God is in grote genade in Zijn Zoon in de steengroeve van de mens neergedaald en heeft daaruit genomen, *“hen die dood waren in overtredingen en zonden”* Efeze 2:1.

Hij heeft ons samen met Christus levend gemaakt.

“dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus”.

Dit huis van God wordt dus gebouwd op levende stenen, dat wil zeggen op mensen die wedergeboren zijn, gereinigd door het bloed van Christus, dat de zonde wegneemt.

De stenen die voor de tempel van Salomo werden gebruikt werden op de steengroeve volledig afgewerkt (1 Koningen 6:7). Er werd geen hamer of beitels gehoord bij de plek waar de tempel kwam. Daar zit een boodschap in. God heeft tevoren de vorm en maat bepaald van het gebouw. In Efeze 1:4 staat:

“omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde”.

En 1 Petrus 1:2 zegt:

“uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest”,

De Here God vergadert in de huidige tijd al die levende stenen die in de steengroeve gemaakt zijn en brengt hen samen tot dat bijzondere bouwwerk.

Dit bouwwerk groeit. 1 Petrus 2:5 leert:

“dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus”.

Die groei raakt twee zaken:

- a) de steen zelf,
- b) de gemeente.

Het gaat daarbij niet om een groei in omvang, maar in diepte, in kennis, in inzicht in Gods raadsplan.

“Van Hem uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijengehouden door elke band die ondersteuning geeft, overeenkomstig de mate waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde”.

Let hier even op wat er precies staat: overeenkomstig de mate waarin ieder deel werkzaam is. Wat was het kenmerk van een Baptistengemeente, zoals hierboven genoemd? De autonomie, het congregationalisme en het algemeen priesterschap. Dat zijn de dingen die o.a. in dit vers staan.

Hier moeten we ook een serieuze vraag stellen. *“Er is een band die ondersteuning geeft”* en deze ondersteuning is iets waarin *“ieder deel werkzaam is”*. We stellen de vraag, ben ik, bent u, ben jij werkzaam en ondersteunend?

Wanneer dat niet het geval is, is dat een gemis in de gemeente, een vertraging van de voortgang. Onderzoek u zelf of uw gaven en talenten voor de zaak van onze Heiland tot hun recht komen en ingezet worden.

Het gaat er in de gemeente niet om dat u een bepaalde geloofsbelijdenis onderschrijft en dus instemt met een bepaalde leer. Hoe Bijbels die leer ook is geformuleerd, maar het gaat erom dat u als *‘levende steen’* bent ingevoegd en uw plaats in het gebouw inneemt waardoor groei plaatsvindt.

“Komt tot Hem die de levende steen is” (1 Petrus 2:4).

Als u bekeerd bent door het geloof in de Here Jezus, dan bent u met Christus één geworden. Dan bent u een levende steen en rust op Hem, maar Zijn leven doortrekt heel het bouwwerk, we zijn verbonden met Hem en met elkaar. Zo vormen we een geestelijk bouwwerk, een plaats waar de gemeenschap met God beleefd wordt. Bent u al naar deze levende steen toegegaan? Het woord van God zegt: 1 Johannes 5:10-12

“Wie gelooft in de Zoon van God, heeft het getuigenis in zichzelf; wie God niet gelooft, heeft Hem tot leugenaar gemaakt, omdat hij niet geloofd heeft het getuigenis dat God van Zijn Zoon getuigd heeft. En dit is het getuigenis, namelijk dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”.